

og Udgifter til ny Kontrolafgift og, — hvad der er værre — Kødvarerne udsættes for Forringelse ved Transport til Kontrolstedet og Ud- og Indpakning der.

Dette er meget store Ulemper for Slagterierne saavel som for Hjemmeslagterne; men det kan heller ikke andet end gaa ud over Kødforbrugerne, thi en Forøgelse af Udgifterne og Besværlighederne ved Kødomsætning kan ikke undgaa i Længden at virke som Fordyrelse af Kødet.

Hvis nu dertil — som det maa antages at være Tilfældet i nogle Kommuner — Kontrolafgiften opkræves med Beløb, der mere end dække Udgifterne ved Kontrollen, eller Kødindførsel særlig besværes ved Efterkontrollen, vil Kødets Fordyrelse for Forbrugeren være en saa meget des sikrere Virkning.

Men ogsaa i en anden Henseende tager Kødproduktionen Skade af den herskende brogede Uensartethed af Kødkontrol. Statskontrollen med det Kød, der udføres, tages ikke for god af nogen Kommune, der har kommunal Kontrol. Men dette vækker lettelig den udenlandske Købers Mistro til den danske Udførselskontrol, og saadan Mistillid er skadelig for vor Kødudførsel.

Det var derfor med god Føje, at Bestyrelsen for de „samvirkende danske Andels-Svineslagterier“ i Rigsdagens Samling 1897—98 indgav Andragende om Lovforanstaltninger til at raade Bod paa alle disse Ulemper. Folketinget henviste Andragendet til Justitsministeren (under hvem Sundhedsvedtægterne og altsaa den indenrigs Kødkontrol hører) og til Landbrugsministeren (der har Udførsels-Kødkontrollen under sig); Konseilspræsidenten, Hørring, nedsatte i Anledning deraf under 15. Juli 1898 en Kommission (Amtmand Kammerherre *Hoppe*, Professor *B. Bang*, Lektor *C. O. Jensen*, daværende Borgmester i København *Borup* og de daværende københavnske Borgerrepræsentanter *K. M. Klausen* og Dr. *Ørum*, Borgmester i Aarhus *Vestergaard*, Etatsraad *Valentiner*, Formand i Bestyrelsen for de samvirkende danske Andelsslakterier, Folketingsmand

Blem, tilsynsførende *Rudolf Schou* og Fuldmægtig *Find* som Sekretær). Sin Betænkning, der afgaves den 17. November 1899, indleder Kommissionen bl. a. med følgende Udtalelse:

„Ulemperne ved *Sundhedsvedtægternes* Bestemmelser om Kødkontrol maa fornemmelig søges deri, at disse som Følge af Sundhedsvedtægtens Begrænsning til et enkelt Distrikt ikkun have Retsvirkning indenfor det Distrikt, for hvilket Vedtægten gælder. Hjemmelen til Forhandling af Kød og Kødvarer indenfor en Kommune indeholdes udelukkende i den for Kommunen gældende Vedtægt, og herefter er det ordentligvis kun vedkommende Kommunes *eget* Kontrolstempel, der giver den nævnte Ret, hvorimod Varer, der allerede ere undersøgte i andre Kontrollkredse, ikke i Kraft af den saaledes stedsfundne Undersøgelse kunne *forlanges* indførte i en anden Kommune. Ifølge de gældende Sundhedsvedtægter vil en saadan Undersøgelse kun undtagelsesvis blive taget for fyldestgørende af Indførsels-Kommunen; men det indførte Kød bliver som Regel ved Indførselen at stemple paa ny og Afgift herfor at erlægge uden Hensyn til mulig tidligere Stempling og Afgift.

Det vil neppe kunne nægtes, at den beskrevne Ordning set fra det hele Samfunds Standpunkt er ensidig og under nærværende Forhold, hvor Kødforbruget i alle større Kommuner kun kan dækkes ved Hjælp af Indførsel fra andre Kommuner, maa virke hemmende paa Kødomsætningen i det interkommunale Forhold. For Landbruget og Slagterierne har det i en Aarrække været af følelig Betydning, at Adgangen til Af sætning særlig af Slagteriernes Affaldsprodukter vanskeliggøres ved Fordringen om efterfølgende Kontrol og Afgift — et Forhold, der tilstrækkeligt har givet sig Udtryk i Svineslagteriernes gentagne Bestræbelser for at opnaa Lempelser i de af den københavnske Sundhedsvedtægt opstillede Betingelser med Hensyn til Indførsel af *Affaldsprodukter af Svin*.